

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי אמנון יעקבסון ז"ל

בן נעמי וצבי

נולד ברחובות

בתאריך י"ד בכסלו תש"ג, 23/11/1942

התגורר בהיגב

התגייס באוגוסט 1961

שרת בחטיבת הצנחנים

נפל במלחמת ששת הימים, בירושלים

בתאריך כ"ז באייר תשכ"ז, 6/6/1967

נקבר בהר הרצל

אזור: ב חלקה: 11 שורה: 20 קבר: 5

הותיר אחריו הורים ושתי אחיות

בן 24 בנפלו

קורות חיים

בן צבי ונעמי. נולד ביום י"ד בכסלו תש"ג (23.11.1942) ברחובות. בילדותו שבע טלטולים ונדודים; בן ארבע היה כשמשפחתו עברה להתיישב במושב שאר ישוב שבעמק החולה. אך עד כה ועד כה פרצה מלחמת הקוממיות ולאחר שאביו התגייס לצה"ל עברה האם, עם אמנון ואחותו, לנהלל שבעמק. בהגיע אמנון לגיל הלימודים לא נגמרו טלטוליו כי בשנת 1951 שוב עקרו הוריו את ביתם למושב היגב והוא צריך היה להיטלטל אל בית הספר היסודי בעיר הקרובה, עפולה, כשהיא במרחק כמה קילומטרים מביתו; אף על פי כן התגבר אמנון על הקשיים האלה, היה תלמיד טוב ויחד עם לימודיו נשתלב בחברת הילדים שם ואף בפעילות הספורטיבית שלהם. לאחר שסיים את לימודיו היסודיים למד בבית ספר חקלאי אשר בכפר גלים כיאה לבן משפחה תושב מושב. בבית ספר זה המשיך להיות תלמיד רציני. עבד מתוך אחריות והיה ידיד נאמן לחבריו. בכפר הנוער הזה היתה כיתתו מגובשת ובעלת משקל וקולו היה בעל ערך מכריע, כפי שמחנכו העיד עליו באותם הימים. היה חבר בתנועת "הנוער העובד" ואת אהבתו לספורט שהראה בהיותו תלמיד, גילה בהשתייכותו ל"הפועל". על תחביבו זה אפשר להוסיף את הנגינה בחליל ובמפוחית פה. כאשר סיים

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

את לימודיו בכפר גלים והגיע לגיל הגיוס נשא את נפשו להצטרף ליחידה קרבית ורצה להיות טייס אבל מפני ליקוי חלקי בהבחנת צבעים לא נתקבל לחיל זה ונאלץ לוותר על חלום הטיסה. אך הוא לא ראה דרך ואף לא רצה להתרחק מן התעופה - ובאוגוסט 1961 התנדב לחיל הצנחנים. גם אחרי שחרורו מצה"ל היה הקשר שלו לתעופה הדוק. עוד בהיותו צעיר לימים נטה אמנון לפירוק מכוונות, ו"עיסוק" זה הראה את נטייתו למכניקה. נטייה זו נתגלתה בו גם בעבודה, שבה התעסק לאחר מכן, בהתקבלו לתעשייה האווירית כמכונאי מטוסים. מטבעו היה שקט וצנוע ויחד עם זה שמח ומלא עליצות. גם בנעוריו לא היה מתאונן על קשיים שונים ובימי שירותו בצה"ל היה מוכן להתגבר עליהם עם שאימוניו היו קשים. לאחר שירותו הצבאי נאבק בכוחותיו הוא לרכוש מקצוע ומעמד חברתי תוך עבודה ולימודים בערבים ובכל זאת ברוח טובה וללא תלונה. אהב חברה ורכש לו ידידים בנכונותו לעזור לזולת. מפני כן היו לו חברים בכל רחבי הארץ וגם במקום עבודתו. בשנה האחרונה לחייו רקם תכניות לקראת עתידו המשותף עם בחירת לבו. כשנקרא להתייצב לדגל בשירות מילואים, לפני פרוץ מלחמת ששת הימים, כדרך שהיה נקרא קודם לכן, יצא מתוך בטחון עצמי והרגיע את הוריו באמרו להם: "אל תדאגו... הכל יהיה בסדר. נתראה בקרוב". אבל אמנון יצא ולא חזר, כי בקרב שנערך בגבעת התחמושת ביום כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967), הוא היום השני לקרבות, נפל בפגוע בו כדור ליד מגורי הקצינים, לאחר הפריצה לתעלת הקשר. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים. עמד לשאת לאשה את בחירת לבו כחודש אחרי המלחמה. בספר "מאירות גברו" של מפקדת הצנחנים הובאה ביוגרפיה שלו ותיאור קרבו האחרון. בחוברת שהוציאה המועצה האיזורית יזרעאל הועלה זכרו.